

ning, som arbejdsministeren fik kæmpet igennem, og som var langt bedre end det, der lå på arbejdsministerens bord, da arbejdsministeren rykkede ind efter en konservativ arbejdsminister.

Det kan godt være, vi har en lidt forskellig kultur, vil jeg sige til hr. Bertel Haarder. Venstre har jo altid magtet at være i opposition selv til sig selv, når det var i regering, hvorimod vi andre måske, hvis vi har siddet og kæmpet os frem til et resultat, som måske ikke er 100 pct., men er væsentlig bedre end det udgangspunkt, vi havde, går ud og forklarer og forsvarer resultatet, og at man har givet og taget. Så jeg synes måske ikke, det er helt fair ifølge den kultur, vi har, at klandre arbejdsministeren for at være glad for de resultater, der er nået undervejs.

Til hr. Kent Kirk vil jeg sige, at vi jo altid kan diskutere, hvor grænsen går for, hvad EU skal blande sig i, men her var der altså et område, hvor der var et flertal, der mente, at man skulle lave et EU-direktiv. Dernæst er der vel også noget fornuftigt i, at man på et åbent arbejdsmarked med indre marked og fri bevægelighed også trækker nogle grænser for, hvad man under den sociale dimension skal acceptere, at man bruger børn til.

Det kan godt være, vi har nogle forskellige opfattelser dér, men det ændrer ikke ved, at det, som jeg hører Venstre og De Konservative være imod i dette lovforslag, er det, som jeg ved fra behandlingen undervejs i forløbet var det, som arbejdsministeren kæmpede for og nåede ganske langt med i forhold til udgangspunktet. Derfor mener jeg stadig væk, at der er nogle, der burde besinde sig.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Dyrhund fremturer. Jeg skal da gerne svare for tredje gang, at ved førstebehandlingen sagde vi, at vi ikke ville gå længere end direktivet. Ved andenbehandlingen siger vi, at vi ikke vil gå længere end direktivet.

Der er tale om et indre marked-direktiv. Det, der hedder den sociale dimension, betyder her, at man ikke skal have social dumping eller konkurrence f.eks. ved, at nogle børn til en lavere løn kan blive ansat i en virksomhed, der så skal konkurrere med en virksomhed, der kun har fuldtidsansatte.

Hr. Ole Stavad tager fuldstændig fejl, når han taler om, at dette direktiv handler om, at man ikke må bruge børn, for hvis direktivet handle-

de om, at man ikke måtte bruge børn, ville der være tale om et direktiv om socialpolitik, og socialpolitik kan man slet ikke lave direktiver om i EU.

Det er et indre marked-direktiv, og derfor vedrører det social dumping; det vedrører egentligt arbejde, og det har intet at gøre med fritidsaktiviteter. Hvis det er børnene, man vil beskytte, må man gøre det i Danmark, og så kan jeg, som jeg også sagde i første runde, ikke se den store forskel på, at børn som spejdere går ud og får duelighedstegn, for det er jo også en slags arbejde, og så på disse fritidsaktiviteter som flasketrenge og andre småting, som ikke for mig at se har noget at gøre med erhvervs-mæssig beskæftigelse.

Formanden:

Da ordførerne også skal have ordet, er det hr. Aage Frandsen som ordfører. De indtegnede korte bemærkninger kommer derefter.

Aage Frandsen (SF):

Det er Folketinget, der lovgiver her i landet, og synes vi, der er love, som vi kan gøre betydelig bedre, end EU har udformet direktiverne, fremsætter vi lovforslag, og derefter stiller vi ændringsforslag.

Det er derfor, vi sammen med Enhedslisten har stillet nogle ændringsforslag, som vi mener gør dette lovforslag bedre. Det er også derfor, vi beklager meget, at arbejdsministeren har stillet et ændringsforslag, som forringer oplysningspligten over for forældrene. Jeg mener, det er meget vigtigt at slå fast, at vi altså her i Folketinget lovgiver, som vi synes det er rigtigt.

Jeg lyttede med interesse til den debat, som har været i godt en times tid. Jeg synes ikke, den var lige klædelig for alle. Jeg synes i høj grad, der var nogle politikere fra højre side af salen, som afslørede, hvad det er, de vil bruge EU til, nemlig regulær klassekamp. Det, det drejer sig om, er, at der er nogles interesser, de vil varetage, og nogles, de ikke vil varetage. Det er meget enkelt, og det er rart, at det kommer så tydeligt frem, som det er kommet i dag: dobbeltheden i EU-politikken er helt entydig. Hr. Bertel Haarder er en glimrende eksponent for det, og det er i hvert fald rart, at vi har fået det ud af det.

Det har regeringen så også fået ud af det i dag, og det synes jeg at regeringen så skulle konstatere. Derfor synes jeg, at hr. Ole Stavad's appel om, at man må kunne finde ud af det på højresiden, falder som vand på en gås og må høre op.